

gehuse beliggende i forskellige amter, skulle indhentes et skriftligt samtykke hertil fra patienten, som gælder i 1 år. Samtykket skal angive hvilke oplysninger, og til hvilke formål oplysningerne må videregives.

Både kravet om skriftlighed og reglen om at en (tilfældig) myndighedsgrænse udløser et krav om samtykke, findes ikke rimelige eller forståelige for de involverede på sundhedsområdet.

Særligt føles et krav om, at patienten skal give formaliseret samtykke hver gang, der videregives helbredsoplysninger i forbindelse med en aktuel undersøgelse, behandling og pleje i sundhedsvæsenet, at være formalistisk og medføre en meget usmidig forretningsgang i den daglige patientbehandling. Såfremt patienten har givet et informeret samtykke til de foretagne undersøgelser og behandlinger på sygehuset, bør dette indebære, at det behandelende personale uden indhentelse af et fornyet samtykke også har adgang til at udveksle de oplysninger, der er nødvendige ved behandlingen, også selv om dette omfatter oplysninger fra f.eks. et højt specialiseret sygehus i et andet amt, hvor der i dag efter forvaltningslovens almindelige regler skal gives et skriftligt samtykke.

Det foreslås derfor, jf. § 24, stk. 2, nr. 1, at helbredsoplysninger kan indhentes og udveksles fra andre sundhedspersoner uden patientens samtykke, når oplysningerne er påkrævet af hensyn til et aktuelt behandlingsforløb af patienten og såfremt videregivelsen sker under hensyntagen til patientens interesse og behov for den aktuelle behandling. Med de nye og mere enkle regler for videregivelse af helbredsoplysninger, når det drejer sig om et aktuelt behandlingsforløb, vil der særligt ske en ophævelse af samtykkekravet for patienter, der indlægges på sygehus fra egen læge, og for patienter, der indlægges på et sygehus i et andet amt. Det kan oplyses, at ca. 25% af alle indlæggelser sker via egen læge, og at ca. 23% af landets patienter (akutte og ikke akutte) sendes til behandling i en anden amtskommune eller i Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Det foreslås endvidere, at der kan ske videregivelse af nødvendige oplysninger uden patientens samtykke til patientens praktiserende læge fra en læge, der virker som stedfortræder for denne, jf. § 24, stk. 2, nr. 3. Patienten vil i disse situationer ofte finde det naturligt, at egen læge modtager de nødvendige oplysninger om den behandling, som patienten har modtaget hos den stedfortrædende læge. Endvidere sikrer bestemmelsen, at der kan ske en berettiget videregivelse af oplysninger til patientens egen læge med henblik på at

forebygge risiko for dobbeltordinationer, vildledning fra medicinmisbrugere m.v.

Som grundlæggende hovedregel foreslås, jf. § 24, stk. 1, at en sundhedsperson - hvad enten denne er offentligt ansat eller privat praktiserende - kun må videregive oplysninger til andre, herunder øvrige sundhedspersoner, myndigheder m.fl. med patientens samtykke. Det omfatter f.eks. tilfælde, hvor der ikke er tale om et aktuelt behandlingsforløb. For eksempel helbredsoplysninger, som ønskes til indsigt i hvordan behandlingen forløb for en patient, der tidligere var til behandling det pågældende sted, eller sygehusets udsendelse af udskrivningsbreve til egen læge, medmindre patienten skal fortsætte behandlingen hos egen læge som led i et aktuelt behandlingsforløb.

Samtykket kan her være mundtligt eller skriftligt, ligesom samtykket enten kan afgives til den sundhedsperson, der indhenter helbredsoplysninger eller til den sundhedsperson, der skal videregive oplysninger.

Ved videregivelse af oplysninger, der ikke finder sted i forbindelse med undersøgelse, behandling m.v. af patienter, f.eks. til rets- og skattemyndigheder, opretholdes i lovforslaget, jf. §§ 26 og 27, et krav om skriftligt samtykke, ligesom samtykket kun kan afgives til den sundhedsperson, der skal videregive oplysninger. Der stilles endvidere krav om, at samtykke til videregivelse skal indføres i patientjournalen.

En række bestemmelser spredt rundt i særlovgivningen giver i dag offentlige myndigheder mulighed for at indhente helbredsoplysninger fra sundhedspersoner uden patientens samtykke. Denne lovbestemte adgang til at indhente helbredsoplysninger er sikret i § 26, stk. 2, nr. 1. Disse bestemmelser er i de fleste tilfælde udformet således, at myndigheden kun er berettiget til at kræve de oplysninger, der er af væsentlig betydning for den modtagende myndigheds sagsbehandling.

Det foreslås herudover, jf. § 26, stk. 2, nr. 2, at der kan ske videregivelse uden patientens samtykke, såfremt videregivelse er nødvendig til berettiget varetagelse af en åbenbar almen interesse eller af væsentlig hensyn til patienten eller andre, f.eks. patientens pårørende. Endvidere foreslås, at der som hidtil, jf. § 26, stk. 2, nr. 3, kan ske videregivelse uden samtykke, såfremt videregivelsen er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- og kontrolopgaver, f.eks. til Sundhedsstyrelsen til brug for styrelsens tilsyn med sundhedspersoner.

Der foreslås også en lempelse i forhold til gældende lovgivning for så vidt angår videregivelse af helbreds-